

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

FAX: 210 32 27 382

www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 27/1/06

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ

ΟΣΑ ΕΙΠΑΜΕ ΙΣΧΥΟΥΝ

Τρεις μήνες μετά την τελευταία Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας οι εκτιμήσεις του κλάδου μας **επιβεβαιώνονται δραματικά.**

Τα μεγάλα προβλήματα των εκπαιδευτικών και της δημόσιας εκπαίδευσης όχι μόνον παραμένουν άλυτα, αλλά επιπλέον, με την πολιτική και τα μέτρα που εξαγγέλλονται και εφαρμόζονται, **επιδεινώνονται** περισσότερο τόσο οι συνθήκες εργασίας μας όσο και η οικονομική μας κατάσταση. Ταυτόχρονα, κλιμακώνεται η πολιτική της υποβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης, για να διευκολυνθεί η παράδοση σημαντικών τμημάτων της στα αδηφάγα ιδιωτικά συμφέροντα.

Ο **κρατικός προϋπολογισμός** που ψηφίστηκε υλοποιεί μια **σκληρή οικονομική πολιτική λιτότητας** για τους εργαζόμενους και τους κοινωνικά ασθενέστερους, και συνεχιζόμενων διευκολύνσεων - φοροαπαλλαγών για τους πλούσιους, τους ισχυρούς και τους λίγους.

Η νέα εισοδηματική πολιτική, που επίσημα δεν έχει ακόμη ανακοινωθεί, θα αποτελέσει μία ακόμη αιτία παραπέρα μείωσης της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών μας. Ταυτόχρονα, οι δαπάνες για κοινωνικές παροχές συρρικνώνονται ακόμη περισσότερο. **Οι πόροι** που στοιχειωδώς επιβάλλεται να διατεθούν **για την παιδεία**, για τη στήριξη του δημόσιου σχολείου και του πανεπιστημίου, **συνεχώς μειώνονται**. Παρά τις περί του αντιθέτου εξαγγελίες της κυβέρνησης, κάθε χρονιά οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία μειώνονται επίσης (3,58% του ΑΕΠ το 2005, 3,52% το 2006).

Η χώρα μας, σύμφωνα και με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat, είναι τελευταία μεταξύ των 25, πλέον, χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Θλιβερή πρωτιά «από τα κάτω»** για μια πολιτεία που διακηρύσσει πως η «παιδεία και ο πολιτισμός είναι πρώτη προτεραιότητα». «Πρώτη προτεραιότητα» στην κυβερνητική αδιαφορία, ίσως...

Η εγκατάλειψη και από την ίδια την κυβέρνηση του περίφημου διαλόγου «μέσω του ΕΣΥΠ» και η συγκρότηση επιτροπών «σοφών», η ψήφιση όλων των ν/σχεδίων για την παιδεία μόνο από την κυβερνητική πλειοψηφία και με δεδομένη την αντίθεση όλων των φορέων της εκπαίδευσης (π.χ. θεσμοθέτηση βάσης στις πανελλήνιες εξετάσεις, ΤΕΙ, εκκλησιαστικές σχολές κ.λπ.) δείχνουν ότι η **κυβέρνηση προσχηματικά μιλούσε και μιλάει για διάλογο**. Και επιβεβαιώνει πλήρως με τη στάση της τις έγκαιρες και έγκυρες σχετικές εκτιμήσεις των φορέων της εκπαιδευτικής κοινότητας. Εξάλλου, η εκτίμησή μας ότι η επίθεση της κυβέρνησης με μέτρα νεοφιλελεύθερης πολιτικής στα εργασιακά

δικαιώματα, όπως το ωράριο των καταστημάτων και των τραπεζών, οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, οι αντεργατικές ρυθμίσεις στις ΔΕΚΟ κ.λπ., **αφορά όλους τους εργαζόμενους** και ότι απαιτεί συνολική απάντηση, επιβεβαιώνεται και από τις εξελίξεις. Τώρα επιχειρείται η άρση της μονιμότητας των Δημόσιων Υπαλλήλων καθώς και η κατάργηση της δυνατότητας που είχαν μέχρι τώρα οι εργαζόμενοι να διεκδικούν δικαστικά την καταβολή αναδρομικών πους τους οφείλει η Πολιτεία.

Οι πρωθυπουργικές ανακοινώσεις σχετικά με τη διαδικασία προσλήψεων στο Δημόσιο, σε οργανικές θέσεις, με σύμβαση αορίστου χρόνου, στην ουσία **αναιρούν πλήρως τη μονιμότητα** και επιτρέπουν η στελέχωση των Δημόσιων υπηρεσιών να γίνεται πλέον μόνο με υπαλλήλους με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου αορίστου χρόνου.

Οι ρυθμίσεις αυτές οδηγούν στην πλήρη επικράτηση των **πελατειακών σχέσεων** στις Δημόσιες Υπηρεσίες, αφού οι νέοι εργαζόμενοι θα εξαρτούν την εργασία τους από τις επιλογές του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος.

Δραματικές όμως θα είναι οι συνέπειες και για όλους εμάς, τους μόνιμους υπαλλήλους, που υπηρετούμε σήμερα, αφού μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγήσει στην **κατάρρευση των ασφαλιστικών μας ταμείων** με αποτέλεσμα να φαλκιδευτούν τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, δηλαδή να κινδυνεύουμε να μην πάρουμε μερίσματα και να χάσουμε το εφάπαξ που δικαιούμαστε. Η διεύρυνση στην κατηγοριοποίηση των εργαζόμενων στο Δημόσιο έχει τελικό στόχο την αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η **σχεδιαζόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος**, σε ό,τι αφορά το γενικότερο προσανατολισμό του, ενισχύει τις συντηρητικές τάσεις. Σε μια σειρά ζητήματα δίνει προτεραιότητα στην αγορά και τις απαιτήσεις της ακυρώνοντας σημαντικές κοινωνικές κατακτήσεις. Το τρυκ της συνταγματικής αναθεώρησης – «μεταρρύθμισης» επιχειρείται να αξιοποιηθεί προκειμένου να μετατοπιστεί το πολιτικό βάρος από τα κρίσιμα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, ενώ επί της ουσίας προωθείται η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας, η περιστολή των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, δίνεται προτεραιότητα στην κερδοσκοπία σε βάρος του περιβάλλοντος.

Η αντιμετώπιση αυτών των σχεδιασμών, καθώς και η προβολή ώριμων δημοκρατικών αλλαγών, θα πρέπει να αποτελέσουν πεδίο υψηλής προτεραιότητας για τη δράση του συνδικαλιστικού κινήματος προκειμένου **να μπει φραγμός στην θεσμοποίηση νεοφιλελεύθερων πολιτικών.**

Όπως και να έχει το ζήτημα, οι εκπαιδευτικοί και οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν θα επιστρέψουν στην Πλατεία Κλαυθμώνος ως επαίτες της εκάστοτε κυβέρνησης. Το εκπαιδευτικό κίνημα λέει όχι στην άρση της μονιμότητας και στη νέα «θεσμική» ομηρία των Δημ. Υπαλλήλων. Χαράσσουμε το δικό μας δρόμο ανεξάρτητα από τις κυρίαρχες αντικοινωνικές πολιτικές και σκοπιμότητες. Το μοντέλο του ευέλικτου εργαζόμενου, έρμαιου της ιδιωτικής και κρατικής εργοδοσίας, είναι έξω και ενάντια στις δικές μας προτεραιότητες.

Δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες για τη νεοφιλελεύθερη κυβερνητική πολιτική. Θα επιχειρήσει να γενικεύσει την ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων, γιατί αυτό απαιτούν η οικονομική ολιγαρχία και το κεφάλαιο. Αυτό επιτάσσει το δόγμα της ανταγωνιστικότητας. Και για την ανατροπή της πρέπει να υποχωρήσουν κοντόφθαλμες μικροκομματικές περιχαράκώσεις. Το κοινό συμφέρον μας επιτάσσει τη στράτευση όλων μας στο ίδιο αγωνιστικό μετερίζι. Αν φαίνεται πως η επιθετική κυβερνητική διαχείριση έχει την ανοχή ή τη στήριξη ευρύτερων ισχυρών πολιτικών και

οικονομικών κύκλων, αυτό πρέπει να μας προβληματίζει, αλλά δεν αλλάζει τους σχεδιασμούς μας. Το **συνδικαλιστικό μας κίνημα** δεν υπάρχει για να παρακολουθεί, να συμπληρώνει, ή να υποτάσσεται στις κυρίαρχες επιλογές, αλλά για να **υπερασπίζεται τα πάγια και σύγχρονα ώριμα αιτήματα του κόσμου της εργασίας και της εκπαίδευσης.**

Αν δε το πράξει, δε πρόκειται να υπάρξει σαν τέτοιο.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Στο χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης συνεχίζεται, **επεκτείνεται και βαθαίνει η κατηγοριοποίηση των σχολείων**, ενώ τα προγράμματα σπουδών εξακολουθούν να εκπονούνται με αδιαφανείς διαδικασίες και να βρίσκονται μακριά από τα σύγχρονα προβλήματα και τις ανάγκες της κοινωνίας. Κάτω από τον ψευδεπίγραφο τίτλο της ευελιξίας –αποκέντρωσης –διαθεματικότητας χρηματοδοτούνται προγράμματα μιας χρήσης. Ταυτόχρονα, ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για την **εισβολή των ιδιωτικών εταιριών στο δημόσιο σχολείο.**

Είμαστε αντίθετοι στην άλωση και αποικιοποίηση των δημόσιων σχολείων από τις δυνάμεις της αγοραίας λογικής - πολιτικής.

Σε ό,τι αφορά τις **επιλογές στελεχών της εκπαίδευσης** η ηγεσία του ΥΠΕΠΘ αναβάλλει συνεχώς τη θεσμοθέτηση νέου, αντικειμενικού και αξιόπιστου πλαισίου, ενώ, με βάση τις προτάσεις που έχει δημοσιοποιήσει, είναι σαφές ότι επιμένει σε λογικές ασφυκτικού κομματικού ελέγχου της Διοίκησης με τη διατήρηση του καθοριστικού ρόλου της συνέντευξης στην επιλογή στελεχών και με την εγκατάσταση μόνιμων, πλέον, στελεχών.

Οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υφυπουργού Παιδείας για τη **μετατροπή των ΤΕΕ σε ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ επισημαίνουμε ότι βρίσκονται σε αντίθετη κατεύθυνση** από τις προτάσεις και τις ανάγκες της εκπαίδευσης σήμερα. Πολύ ενδεικτικά: Διατηρείται και επεκτείνεται η πολυδιάσπαση των διάφορων τύπων σχολείων για την ΤΕΕ, περιορίζεται δραματικά ακόμα και αυτή η σημερινή, κουτσορεμένη, πρόσβαση σε ΑΕΙ – ΤΕΙ, αντιμετωπίζονται με προχειρότητα τόσο τα πτυχία και τα επαγγελματικά δικαιώματα που «κατοχυρώνουν» όσο και η οργάνωση των νέων τύπων σχολείων από την επόμενη χρονιά. Δεν αναλαμβάνεται καμία δέσμευση για το εργασιακό καθεστώς και τις θέσεις εργασίας των υπηρετούντων σήμερα εκπαιδευτικών.

Σε ό,τι αφορά το χώρο της **Ειδικής Αγωγής** καλούμε την ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, πριν αλλάξει και πάλι εν κρυπτώ τις δομές της, να δώσει στην ΟΛΜΕ και σε ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα το κείμενο του νομοσχεδίου, προκειμένου να συζητηθεί.

Επισημαίνουμε ότι εντείνονται και πολλαπλασιάζονται τα **κρούσματα αυταρχισμού και διοικητικής αυθαιρεσίας** εντός των σχολείων.

Πρόσφατα κρούσματα κλιμακούμενου αυταρχισμού, αυθαιρεσίας και καταστρατήγησης διατάξεων της εκπαιδευτικής νομοθεσίας είναι, μεταξύ άλλων, οι διώξεις της Διευθύντριας του 13^{ου} Ε.Λ. Περιστερίου και του 1^{ου} Πειραματικού Γυμνασίου Αθηνών. Το εκπαιδευτικό κίνημα με δυναμικές παρεμβάσεις του προσπάθησε να αποτρέψει την προώθηση των σχεδίων της ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ.

Το πρόγραμμα περικοπών στις λαϊκές και δημοκρατικές ελευθερίες προωθείται συστηματικά. Όλο και περισσότερο, όλο και πιο εκτεταμένα τα ατομικά και κοινωνικά

δικαιώματα, όταν δεν παραβιάζονται (παρακολουθήσεις τηλεφωνημάτων, κάμερες, διακρατικές συμφωνίες), τίθενται σε καραντίνα και αμφισβήτηση.

Στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η κυβέρνηση με την εξαγγελλλόμενη λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ και την προωθούμενη αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και των παραρτημάτων Πανεπιστημίων του εξωτερικού, στοχεύει να ολοκληρώσει την επιθετική νεοφιλελεύθερη πολιτική της κατά του Δημόσιου Πανεπιστημιακού συστήματος αναθέτοντας την Ανώτατη Εκπαίδευση στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες,

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ αναλαμβάνει με πλήρη συναίσθηση και ειλικρίνεια το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για το ότι ο κλάδος μας δεν συνενώθηκε, εμπνεύστηκε, κινητοποιήθηκε στο βαθμό και στο μέτρο των σημερινών αναγκών και απαιτήσεων. Ωστόσο, υπάρχει μερίδιο ευθύνης και στα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ και σε κάθε συνάδελφο ατομικά. Οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι όσο εμφιλοχωρεί η δυσπιστία και τείνουν να παγιωθούν η αίσθηση της ματαιότητας των αγώνων, ο χαμηλός βαθμός αλληλεγγύης, η αποστράτευση και η ιδιώτευση, τόσο θα βαθαίνει και θα επεκτείνεται ο εργασιακός Μεσαίωνας, η αποδόμηση της δημόσιας εκπαίδευσης, η οικονομική μας υποβάθμιση και κοινωνική περιθωριοποίηση.

Κοινή εκτίμηση είναι πως οι πρόσφατες κινητοποιήσεις μας (Νοέμβρης – Δεκέμβρης 2005) δεν είχαν την αναμενόμενη **ενεργητική συμμετοχή**. Αυτό οφείλεται αφενός στη συνολική απαξίωση στην κοινωνία σήμερα της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης και της κοινής δράσης μέσα από το συνδικάτο και αφετέρου στα έντονα οικονομικά προβλήματα που δημιουργεί η συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας, που κάνει δυσβάσταχτο το κόστος των απεργιακών κινητοποιήσεων για τους εκπαιδευτικούς, αλλά που, εντούτοις, **είναι η μόνη επιλογή μας**. Αυτό επιβάλλουν η αξιοπρέπεία μας και το δικαίωμά μας σε μια θετική, **ατομική και συλλογική προοπτική**.

Χρειαζόμαστε νικηφόρους αγώνες. Όμως, απαραίτητη προϋπόθεση για την οργάνωση νικηφόρων αγώνων είναι ο συντονισμός της αγωνιστικής δράσης, πανεκπαιδευτικός αλλά και διακλαδικός, ο συντονισμός όλων των εργαζομένων. Κύτταρο ενός τέτοιου συντονισμού πρέπει να είναι οι ΕΛΜΕ όλης της χώρας και οι Σύλλογοι διδασκόντων. Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών οφείλει να καθορίζει κινηματικά τους στόχους και τις απαιτήσεις του. Δεν πρέπει να παρακολουθεί τις όψεις της όποιας κυβερνητικής διαχείρισης, αλλά με βάση τις βαθύτερες κοινωνικές ανάγκες και το όραμά μας για «μόρφωση και δουλειά για όλους» πρέπει να σχεδιάζει και πραγματοποιεί τα επόμενα βήματά του. Πρέπει να υπενθυμίσουμε και να σημειώσουμε ότι το συνδικαλιστικό μας κίνημα έδωσε μεγάλες μάχες για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης και την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Και αυτές οι μάχες δεν έχουν τελειώσει...

Παράλληλα, **είναι αναγκαίο να ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση στον κλάδο σχετικά με τα προβλήματα και τους όποιους άλλους, επιπλέον, τρόπους αντιμετώπισής τους.** Τα αιτήματα, το ίδιο το περιεχόμενο του αγώνα αλλά και οι μορφές πάλης πρέπει να γίνουν αντικείμενο συζήτησης από την ίδια τη βάση του

κλάδου, πρέπει να γίνουν υπόθεση των μαχόμενων εκπαιδευτικών. Κάθε σχολείο πρέπει να μετατραπεί σε κέντρο αγώνα και ενημέρωσης.

Στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαίο να **στραφούμε προς το πρωτοβάθμιο σωματείο και το σύλλογο διδασκόντων**. Προτείνουμε η εισήγηση αυτή να αποτελέσει θέμα συζήτησης και προβληματισμού σε όλους τους συλλόγους. Οι ΕΛΜΕ οφείλουν να λάβουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα, ώστε να ενσωματώσουν λειτουργικά και δυναμικά τη νέα εκπαιδευτική «βάρδια», τους νέους συναδέλφους. Να ασχοληθούν ουσιαστικά και εκτεταμένα με όλα τα φθοροποιά προβλήματα που ταλανίζουν τον κλάδο μας, να λειτουργήσουν «ως ασπίδα και δόρυ» απέναντι στις αυθαιρεσίες της διοίκησης (αποσπάσεις, μεταθέσεις, τοποθετήσεις, κρίσεις, κρούσματα εντεινόμενου αυταρχισμού κ.λπ).

Προτείνουμε τα **Δ.Σ. των ΕΛΜΕ να αξιοποιήσουν**, μεταξύ άλλων, τις παρακάτω **μορφές δράσης**: ενημέρωση των Ενώσεων και Συλλόγων Γονέων, των εργατικών σωματείων και άλλων τοπικών φορέων, τοπικές καμπάνιες ενημέρωσης με «στέκια αγώνα και ενημέρωσης», ανοιχτές επιστολές προς τους γονείς, πανό και αφίσες στα σχολεία ή σε κεντρικά σημεία των πόλεων κ.λπ. Ταυτόχρονα, προχωρούμε σε συνεντεύξεις τύπου και δελτία τύπου, αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες που μας προσφέρουν τα Μ.Μ.Ε., ιδιαίτερα τα τοπικά.

Το επόμενο χρονικό διάστημα θα πρέπει να γίνει ένα **μεγάλο άνοιγμα του κλάδου μας προς τον κόσμο της εργασίας και τους μαθητές**, με στόχο τη δημιουργία μιας ευρύτατης **κοινωνικής συμμαχίας** με βάση τα μεγάλα προτάγματα της υπεράσπισης της Δημόσιας Εκπαίδευσης και της θέσης του Εκπαιδευτικού. Άμεσοι στόχοι μας είναι η αντιμετώπιση των αδυναμιών μας, η ανασύνταξη και η ενίσχυση των δυνάμεών μας και η εξόρμηση στα σχολεία και στην κοινωνία.

Στο πλαίσιο των παραπάνω εκτιμήσεων προτείνουμε:

1. Να πάρουμε μαζικά μέρος στο συλλαλητήριο που διοργανώνει η ΑΔΕΔΥ στην Πλατεία Συντάγματος την Κυριακή, 5/2/06 στις 11 π.μ., ενάντια στη εντεινόμενη λιτότητα, στην άρση της μονιμότητας και για την κατοχύρωση και διεύρυνση των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων μας.
2. Να διοργανώσουμε μαζικά πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε μεγάλες πόλεις της χώρας (έδρες περιφερειών) με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, που θα αποφασιστεί σε συνεννόηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ με τις ΕΛΜΕ. Να κηρύξουμε στάσεις εργασίας για τη στήριξη αυτών των συλλαλητηρίων
3. Να πραγματοποιήσουμε εκδηλώσεις – συζητήσεις – ημερίδες με θέμα τα οξυμένα εκπαιδευτικά προβλήματα (Δημόσια Παιδεία, Τ.Ε.Ε., αναθεώρηση Συντάγματος, εργασιακές σχέσεις, αξιολόγηση κ.λπ)
4. Να προωθήσουμε, σε συνεργασία και συντονισμό με τις άλλες εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, τα συνδικάτα (εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες κ.ά.), τις ενώσεις και ομοσπονδίες γονέων, τα 15μελή συμβούλια των μαθητών κ.λπ., την από κοινού διοργάνωση των συλλαλητηρίων και των εκδηλώσεων.

5. Να οργανώσουμε συλλογή υπογραφών από όλους τους συναδέλφους σε κείμενο στο οποίο θα προβάλλονται τα άλυτα προβλήματα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης. Το κείμενο αυτό θα αποτελέσει «Συμβόλαιο Τιμής» για τους εκπαιδευτικούς.
6. Να εξουσιοδοτήσουμε το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να προχωρήσει σε άμεση δυναμική κινητοποίηση του κλάδου σε περίπτωση που κατατεθεί στη Βουλή το απαράδεκτο νομοσχέδιο για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση.
7. Να θέσουμε στην κυβέρνηση ως χρονικό όριο για την επίλυση των πιο οξυμένων προβλημάτων μας τα μέσα του Μάρτη, χωρίς να εγκαταλείψουμε το συνολικό πλαίσιο αιτημάτων που αποφάσισε η Γ.Σ. Προέδρων ΕΛΜΕ στις 21/10/05. Αν αυτά δεν ικανοποιηθούν, δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι είμαστε αποφασισμένοι να κινητοποιηθούμε το αμέσως επόμενο διάστημα και μέχρι το τέλος του διδακτικού έτους, μη εξαιρώντας και την περίοδο των ενδοσχολικών και πανελλαδικών εξετάσεων. Είναι αυτονόητο ότι τις μορφές κινητοποίησης του κλάδου μας θα καθορίσουν νέες Γ.Σ. των ΕΛΜΕ εκείνη την περίοδο.
8. Να πραγματοποιήσουμε, μετά την περίοδο έντονης και πολύμορφης κινητικότητας της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ, νέες Γ.Σ. των ΕΛΜΕ από 13 μέχρι 17/3/06, και Γ.Σ. Προέδρων στις 19/3/06, για να αποφασίσουμε την άμεση συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεών μας, εάν μέχρι τότε δεν έχουν δοθεί ικανοποιητικές απαντήσεις, ιδιαίτερα στα παρακάτω αιτήματα αιχμής.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΙΧΜΗΣ

- Αυξήσεις στις αποδοχές μας κατά 25%. Άμεση χορήγηση των 176 ευρώ στους εκπαιδευτικούς
- Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας
- Ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ, ισότιμη ένταξή της στη λυκειακή βαθμίδα σύμφωνα με την πρόταση της ΟΛΜΕ - Να μη χαθεί ούτε μια θέση εργασίας εκπαιδευτικού οποιουδήποτε κλάδου και ειδικότητας
- Θεσμοθέτηση νέου δημοκρατικού και αξιόπιστου πλαισίου επιλογής στελεχών και άμεση εφαρμογή του
- Όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση και στην κατηγοριοποίηση των σχολείων
- Άμεση μονιμοποίηση των αναπληρωτών με 18μηνη υπηρεσία
-

Ο Πρόεδρος

Δ. Γεώργας

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας

Γρ. Καλομοίρης

Υ.Γ. Η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ, θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο, 11/2/06 στις 10 π.μ. στην Αθήνα (Ξενοδοχείο ELECTRA PALACE, Ναυάρχου Νικοδήμου 18, τηλ: 210 3370000) και οι Γ.Σ. των ΕΛΜΕ στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα.